

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 08/09/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI MƯỜI MỘT)

Chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức đến thế gian để giúp chúng sanh biết cách giữ tâm hay chính là giúp chúng sanh quay trở về với tự tánh thuần tịnh, thuần thiện của chính mình. Chân tâm của chúng ta là thuần tịnh, thuần thiện, sự nhiễm ô là do tập nhiễm ở bên ngoài. Nhà Phật nói, nếu chúng ta chứng quả vị Phật thì Phật không từ nơi khác đến mà Phật đã có sẵn trong tự tánh của chúng ta. Chúng ta tu học là để chúng ta quay trở về với chân tâm, bản tánh của chính mình. Từ lâu, chúng ta đã bị sai sử bởi tập khí, phiền não, chúng ta chưa có một lần nào có thể quay về với chân tâm, bản tánh của mình. Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta có một lần quay trở về với chân tâm, tự tánh thì chúng ta đã không thành ra như thế này!”**. Chúng ta đã bị sai sử bởi tập khí, phiền não xấu ác trong nhiều đời, nhiều kiếp nên chúng ta mới thành ra như thế này! Buổi sáng, có người đặt chuông báo thức ba lần thì họ mới ngồi dậy được, hàng ngày, điện thoại của tôi chưa reo chuông thì tôi đã thức. Tập khí **“tài, sắc, danh, thực, thùy”** của chúng ta rất sâu nặng, riêng việc ăn, ngủ đã làm chúng ta phiền phức nhiều đời, nhiều kiếp!

Hôm qua, chúng ta học **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”**, Hoà Thượng nhắc đến việc ăn chay, chúng ta ăn chỉ cần ăn để no bụng nhưng rất nhiều người ăn uống rất phức tạp. Ngày trước, em tôi nói, hôm nay giá thịt đắt quá, tôi nói, đây là do mọi người muốn ăn thịt, tôi chỉ cần dùng 20.000đ là tôi mua được 10 miếng đậu. Khi các em của tôi đến nhà tôi ăn chay, mọi người đều khen thức ăn rất ngon, họ nói, nếu ở nhà họ đồ ăn chay cũng ngon như vậy thì họ có thể ăn chay hàng ngày. Tất cả đều phải do sự nỗ lực học tập, rèn luyện của chính mình. Từ những việc đời thường như ăn, mặc, ngủ, nghỉ đến những việc phi thường và cao cả hơn là việc thành Phật đều do sự rèn luyện dài lâu của chúng ta. Không có việc gì tự nhiên mà đạt được. Chúng ta phải hết sức cảnh giác thì chúng ta mới có thể đối trị tập khí, phiền não của chính mình.

Tâm chúng ta mong manh, dễ vỡ như bong bóng nước, chỉ cần một lực tác động nhẹ thì tâm chúng ta có thể vỡ. Chúng ta vừa khởi ý niệm đầu vì chúng sanh một cách dừng mãnh thì ý niệm sau của chúng ta đã là ý niệm **“tự tư tự lợi”**. Ý niệm **“vì ta”**, **“vì cái của ta”** làm cho ý niệm vì chúng sanh của chúng ta bị tan nhạt. Nhiều người phát

tâm vì giáo dục Phật Đà, vì giáo dục Thánh Hiền nhưng sau đó một thời gian ngắn thì những ý niệm này bị ý niệm “vì ta”, “vì cái của ta” che mắt, do vậy chúng ta phải vun đắp, bồi dưỡng tâm của mình từng giờ từng phút. Chúng ta lấy động lực nào để chúng ta có thể nỗ lực? Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phát tâm vì chúng sanh phục vụ thì chúng ta sẽ nỗ lực nghe Kinh, nghe pháp để làm phong phú hơn thường thức của chính mình, chúng ta sẽ nỗ lực tu dưỡng phẩm đức của chính mình”**. Hàng ngày, chúng ta đứng lớp dạy các con chuẩn mực thì chúng ta không thể không chuẩn mực! Chúng ta đứng trong hệ thống Khai Minh Đức, nơi mọi người đều đang nỗ lực hoàn thiện mình thì chúng ta không thể không nỗ lực!

Hôm trước tôi nói, tôi nhắc mọi người phải bỏ hút thuốc lá, nếu ai còn đang hút thì họ sẽ có thời gian là một tháng để bỏ. Chúng ta được học Phật pháp, học giáo dục Thánh Hiền thì chúng ta phải nỗ lực chiến thắng tập khí, phiền não của mình. Nếu chúng ta không chiến thắng được tập khí của mình thì chúng ta rời hệ thống để nhường cơ hội học tập Phật pháp, học tập cho người khác. Phật cũng không độ được người không muốn tiếp độ! Chúng sanh chưa được tiếp nhận giáo dục của Phật, của Thánh Hiền nên họ không biết, chúng ta đã được học Phật pháp, học giáo dục Thánh Hiền thì chúng ta không thể không chuyển đổi.

Các con học các lớp học trải nghiệm sống của hệ thống trong một ngày thì tâm của các con đã có sự chuyển đổi một cách thần kỳ, buổi sáng khi Bồ Mẹ đưa đến lớp và buổi chiều Bồ Mẹ đón về là hai đứa trẻ có tâm hoàn toàn khác nhau. Các con có sự chuyển đổi thần kỳ như vậy là vì các con được dạy dỗ bằng tâm chân thành. Chúng ta được học Phật, học giáo huấn Thánh Hiền mà bây giờ chúng ta không thay đổi thì chúng ta đợi đến khi nào! Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ!”**. Chúng ta có cảm thấy hổ thẹn khi nghe câu nói này không? Hiện tại, chúng ta mở các lớp học ở nơi nào thì chúng sanh nơi đó có thể quay đầu.

Nhà Phật nói: **“Phật thị môn trung bất xả nhất nhân”**. Nhà Phật không xả bỏ một ai. Chúng sanh nếu được dạy thì nhất định họ sẽ quay đầu. Chúng ta tổ chức các lớp học ở Điện Biên, Sóc Trăng, Hà Giang, đa phần người tham gia lớp học là người dân tộc nhưng mọi người đều được chuyển đổi vì tập khí của họ không sâu nặng. Nếu những người ở thành thị mà không thể thay đổi tập khí thì họ hãy để những người có tâm vì chúng sanh thay vị trí của họ! Một người thành tựu thì tôi mừng rơi nước mắt, một người không thể thành tựu tôi cũng rơi nước mắt! Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì rất nhiều chúng sanh mất đi cơ hội giáo dục. Chúng ta không nỗ lực thì chúng ta giống như bè lũ trôi nổi theo dòng nước. Chúng ta phát tâm vì chúng sanh phục vụ thì chúng ta phải học tập để làm phong phú thường thức, phải tu dưỡng phẩm đức để công cuộc độ sinh của chúng ta được tốt hơn. Chúng ta phát tâm làm vì chúng sanh thì tinh thần của chúng ta sẽ luôn phấn chấn, đầy sức lực.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay, thế gian tai nạn triền miên, xã hội động loạn, bất an, một số khu vực đời sống tương đối tốt nhưng trong tâm của người nơi đó vẫn bất an, đây là một việc rất là đáng tiếc. Giàu mà không vui sao bằng nghèo mà vui!”**. Gần đây, tại đảo Hawaii của nước Mỹ, nơi những người giàu có thường đến để hưởng thụ đã bị cháy trên phạm vi rất rộng, lửa cháy từ dưới đất lên nên mọi người không thể dập tắt. Thiên tai là do con người chỉ biết hưởng thụ, do tâm người tham, sân, si mà ra. Trên thế giới, ngày nay, có những trận cháy rừng diễn ra trong nhiều ngày, máy bay, các phương tiện hiện đại cũng không thể dập tắt đám cháy, đám cháy chỉ dừng lại khi không còn thứ gì để cháy. Ở thế gian, nhiều người giàu nhưng luôn bất an. Gần đây, những người vướng vào các đại án đã mất hết tài sản, danh dự, việc này ảnh hưởng cả đến con cháu đời sau. Chúng ta tích đức thì nhiều đời con cháu được hưởng, chúng ta làm tổn đức thì con cháu nhiều đời cũng sẽ bị ảnh hưởng xấu. Nhiều người sống trong giàu sang nhưng họ không biết cách tiêu phước mà họ chỉ tàn hại, tận hưởng phước báu. Người xưa đã nói: **“Lộc tận thì nhân vong”**. Khi chúng ta dùng hết phước thì chúng ta khó giữ được mạng.

Chúng ta phải biết tạo phước, bồi phước, tích phước. Gần đây, chúng tôi sửa lại một con đường nhỏ, chúng tôi chỉ cần một bao xi-măng, một chút cát để láng lại con đường, sau khi làm đường chúng tôi vẫn để dành được một ít cát để dùng vào lần sau. Khi ra vườn, nếu tôi nhìn thấy khóm rau có ba ngọn thì tôi sẽ chỉ hái hai ngọn, để dành một ngọn. Đây là kinh nghiệm của người lớn tuổi! Nếu trong tủ lạnh còn một túi rau thì tôi sẽ chỉ ăn $\frac{2}{3}$, tôi để lại $\frac{1}{3}$ rau để hôm sau nấu. Ngày trước, khi trong nhà tôi sắp hết gạo, tôi nấu cơm nhão hơn để cơm nở ra. Đây cũng chính là chúng ta tích phước, tiếc phước.

Hòa Thượng nói: **“Nguyên nhân của thiên tai, nhân họa rất phức tạp nhưng nhân tố cơ bản đó là do chúng ta có cách nghĩ, cách thấy sai lầm nên chúng ta chỉ vì mình lo nghĩ. Vào thời hiện đại, cái thấy, cái nghe của mọi người đều là “tự tư tự lợi”, đều là “tổn người lợi mình”, những quan điểm này hoàn toàn trái ngược với luân lý đạo đức. Người người đều có tư tưởng, cách làm này thì xã hội không thể không bất an!”**. Có những người tưởng chừng vì người lo nghĩ nhưng họ chỉ đang làm giàu cho bá đồ của mình. Thí dụ, có những công ty tổ chức các chương trình bán nhà tặng xe ô-tô, ai mua nhà hơn 15 tỷ hoặc hơn 10 tỷ thì họ sẽ được tặng chiếc xe ô-tô với giá trị trên dưới 1 tỷ, các chương trình quảng cáo, khuyến mại này đều không vì người tiêu dùng lo nghĩ, họ làm với mục đích để bán được nhiều sản phẩm, có thêm lợi nhuận. Khi đi siêu thị, tôi chỉ mua những thứ cần dùng, những thứ tặng kèm, khuyến mại mà không cần thiết thì tôi không mua, tôi thường nói vui là **“Những thứ đó, cho tôi cũng không lấy!”**.

Người học Phật chúng ta phải phát tâm đại từ bi. Chúng ta đã biết nguyên lý, nguyên tắc tu học thì chúng ta phải nỗ lực làm. Rất nhiều chúng sanh đang cần được giáo dục luân lý đạo đức, chúng ta sống trong cùng một xã hội nên chúng ta đều cộng

nghiệp với mọi người. Hòa Thượng từng nói: **“Chúng ta ở trong một xã hội thì chúng ta không thể tránh được cộng nghiệp sở cảm”**. Ngoài thúc đẩy giáo dục của Phật Đà, chúng ta phải không ngừng thúc đẩy giáo dục của Thánh Hiền hay chính là giáo dục luân lý đạo đức. Chúng ta làm những việc **“tôn người lợi mình”** thì chúng ta đã làm hoàn toàn trái ngược với luân lý đạo đức. Xã hội hiện đại, con người sống trong sự giàu sang, trong sự tự tư, ích kỷ, họ đang tàn phá phước vậy thì họ sẽ không thể tránh được thiên tai, nhân họa. Phần lớn mọi người đều không có ai có sự cảnh giác về điều này!

Hòa Thượng nói: **“Điều quan trọng nhất là chúng ta phải giữ tâm chúng ta thanh tịnh, tất cả tai nạn đều từ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta mà sinh khởi. Nếu tâm địa của chúng ta thanh tịnh thì những tai nạn này sẽ được tiêu trừ. Chúng ta rời khỏi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì tâm chúng ta sẽ thanh tịnh”**. Thế giới Tây Phương Cực Lạc rất thanh bình, an vui vì tâm chúng sanh ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thanh tịnh. Chúng sanh ở thế giới Ta Bà này phân biệt, chấp trước rất nặng nề, nguyên nhân cơ bản của điều này là do cách nghĩ, cách làm của họ sai. Người thế gian cho rằng, nếu họ muốn cuộc sống của mình hạnh phúc thì họ phải lo cho hạnh phúc riêng của mình. Chúng ta muốn hạnh phúc của chúng ta bền vững thì chúng ta phải lo cho cộng đồng, cho xã hội. Người xưa nói: **“Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”**. Chúng ta vì người lo nghĩ thì chúng ta sẽ có phước, chúng ta có phước thì dù chúng ta ở nơi đất không có phước thì đất đó sẽ tự sinh phước.

Hòa Thượng nói: **“Một ngày chúng ta có thể được ăn no ba bữa, có quần áo mặc đủ ấm, có một gian phòng có thể che mưa, che nắng như vậy là đủ rồi! Nếu chúng ta có dư ra là chúng ta đã cất chứa vậy thì chúng ta sẽ phiền hà rồi!”**. Thay vì tìm chỗ cất chứa tiền bạc, của cải thì tại sao chúng ta không chia cho mọi người. Hòa Thượng từng nói: **“Tiền gửi ngân hàng không chắc chắn vì một ngày nào đó ngân hàng cũng có thể bị phá sản”**. Chúng ta tặng tiền cho người thì chúng ta chuyển vật chất thành phước báu. Người có trí tuệ biết mang vật chất chuyển thành phước báu, người không có trí tuệ thì ngày ngày đem phước báu chuyển thành vật chất.

Trên **“Kinh Kim Cang”** nói: **“Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết pháp hữu vi như mộng huyễn bào ảnh”**. Tất cả những thứ có hình tướng đều là không thật. Chúng ta được đãi ngộ tốt thì chúng ta mới làm việc hăng say đây là chúng ta đang hưởng hết phước báu. Hơn mười năm nay, ai có cần nhờ tôi việc gì thì mọi người chỉ cần báo thời gian, địa điểm, tôi sẽ tự đi đến địa điểm đó trước vài giờ đồng hồ. Tôi không cần ai đưa đón nhưng tôi luôn cảm thấy rất tự tại, thoải mái. Nếu tôi cần người đến đón mà người ta đến đón muộn thì tôi sẽ cảm thấy phiền não. Nếu người ta đãi ngộ mà tôi nhận, tôi cảm thấy vui thì tôi đã hưởng hết phước! Chúng ta dùng năng lực của mình để phụng hiến cho chúng sanh thì chúng ta đã chuyển vật chất thành phước báu. Nếu chúng ta làm mọi việc với tâm không mong cầu thì chúng ta có công đức, công đức giúp chúng ta ra khỏi sáu cõi luân hồi. Đời sống của Hòa Thượng rất đơn giản,

mỗi bữa Ngài chỉ cần một chén cơm hoặc một chén cháo, một chút rau. Hòa Thượng có phước nên đi đến đâu mọi người cũng đãi ngộ rất tốt và sắp xếp cho Ngài ở những nơi sang trọng.

Có người nói với tôi, có một điều họ không thích ở Hoà Thượng đó là Ngài luôn mặc những bộ đồ quá đẹp. Đây là chúng ta chấp trước, dính mắc vào hình tướng. Hòa Thượng được tặng rất nhiều bộ đồ, Ngài chỉ mặc một vài lần để mọi người vui sau đó Ngài tặng lại cho người khác. Khi Hòa Thượng đến quốc gia nào thì Phật tử ở quốc gia đó may pháp y theo kiểu dáng của trang phục truyền thống ở quốc gia đó tặng Hòa Thượng, Ngài mặc để mọi người vui, sau đó Ngài tặng lại cho người khác, đây là Hòa Thượng hàng phục chúng sanh, Ngài muốn độ chúng sanh nên Ngài làm chúng sanh vui lòng. Khi Hòa Thượng ghi hình bài giảng để phát sóng trên kênh truyền hình, Ngài phải thu âm ở một phòng ghi hình chuyên nghiệp, những chiếc máy quay phim ở đó rất hiện đại và đắt tiền đây cũng là Ngài làm theo yêu cầu của mọi người.

Cả cuộc đời Hòa Thượng là tam bất quản, Ngài không quản tiền, không quản việc, không quản người. Ngài khuyên chúng ta chỉ cần đáp ứng những nhu cầu tối thiểu của cuộc sống, tiền dư ra thì chúng ta dùng để giúp ích chúng sanh. Người xưa đã dạy: *“Đồ cũ cho đi vẫn hữu dụng, nhịn một hai bữa tiệc tùng cho người nghèo đói”*. Trước đây, khi tôi dành một ít tiền tặng cho một số người thì cuộc đời của họ và gia đình đã hoàn toàn thay đổi. Số tiền một triệu đối với chúng ta không nhiều nhưng đối với những người khó khăn thì đó là một số tiền rất lớn. Nếu chúng ta có phước lớn như núi nhưng chúng ta không bồi đắp thì phước đó cũng sẽ mất hết.

Hòa Thượng nói: *“Thế gian này không phải là thật! Trên “Kinh Kim Cang” đã nói: “Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết pháp hữu vi như mộng huyễn bào ảnh”, mỗi giờ, mỗi phút chúng ta phải nhắc nhở chính mình về điều này! Trong thuận cảnh chúng ta không khởi tâm tham ái, trong nghịch cảnh chúng ta không sinh tâm chán ghét, “Bình thường tâm thị đạo”, tâm bình thường chính là đạo!”*. Chúng ta phải trải qua thời gian dài tu dưỡng thì chúng ta mới có thể đạt được *“tâm bình thường”* này!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!